

Vedhæftet er en PDF, her kan du læse og se billeder om følgende:

1) Musikken er historisk korrekt. Blæsekonen (Tine K. Skau) er konservatorieuddannet blokfløjtist og middelalderrepertoiret er i hendes kernerepertoire. Tine har både valgt musik fra samtidige kilder (Trotto, Ricercare, Salterello, visemelodier) og komponeret nye melodier indenfor genren. Tines instrumenter er kopier af gemsehorn, blok-, ben- og 6hulsfløjter fra middelalderen. Se notesamlingen, note 1. At der blev banket rytmer på gamle rustningsdele, madskrin, en leddeløs kærre og meget mere, er vores performancekoncept og selvfølgelig en fortolkning. Men hvorfor skulle middelaldergøglerne ikke finde lyde både hist og her? Skralde (Kai Stensgaard) er uddannet slagtojs- og marimbaspiller og har spillet stomp i mere end 20 år.

2) Sprogbruget er fyldt med gamle håndværkerudtryk. Tine er en erfaren tekstforfatter (se www.tinekskau.dk der præsenterer en del af Tine musikdramatiske produktioner) og har udviklet dialog og markedsopråb med god hjælp fra www.sproget.dk. Der er særlige opslag for håndværkerudtryk. Se notesamlingen, note 2.

3) Rekvisitterne er også instrumenter. Kærren er håndbygget efter billeder af håndkærre. Vores kærre er sminket så den passer til vores performance. De andre mindre stomp-instrumenter er alle håndlavede. Kosten er bundet af birkeris, stokkespillet af asketræ. Se notesamling, note 3.

4) Klædedragt, sko mv : Mandsdragten er syet af kostumier Birgitte Nisbeth og er en kopi af en burgundisk bondedragt fra Breughels tidlige malerier. Mht kvindedragten er den skåret af Historicum og syet i hånden efterfølgende. Sko og andet læderarbejde er af Håndværksgruppen Roulf, lædersmeden Simon Twisttmann. Vi har fundet det mest troværdigt, at vores klædedragt afspejler vores lav-status som omrejsende musikere/gøglere med opgaver på tværs af datidens samfund. Se notesamling, note 4.



Note 1

Tines fløjter:

G-altblokfløjte i stemning A466 fra Stephan Blezinger, efter kopi af fløjte på Det Kunsthistoriske Museum i Wien.

Blokfløjtebyggeren skriver: In his tutor book on diminutions “La Fontegara”, published in Venice in 1535, Sylvestro Ganassi describes how he succeeded in increasing the tonal range of recorder playing over the contemporary one and a half octave by using special fingerings. It is controversial if he alluded to a specific recorder type. Only very few instruments surviving from this period will play more than only one or two extra notes with the “Ganassi fingerings”. The best known of these is an alto recorder in the Kunsthistorisches Museum in Vienna. Reconstructions of this recorder enable a range of much more than two octaves without difficulty. The typical construction of these recorders is the cylindrical bore with a wide conical bell at the bottom. They have a strong, stable sound which is clear and bright, particularly in the high register. I supply Ganassi recorders in 466, 440 and 415 Hz. Stephan Blezinger/instrumentbygger <http://www.blezinger.de/en/ganassi.html>

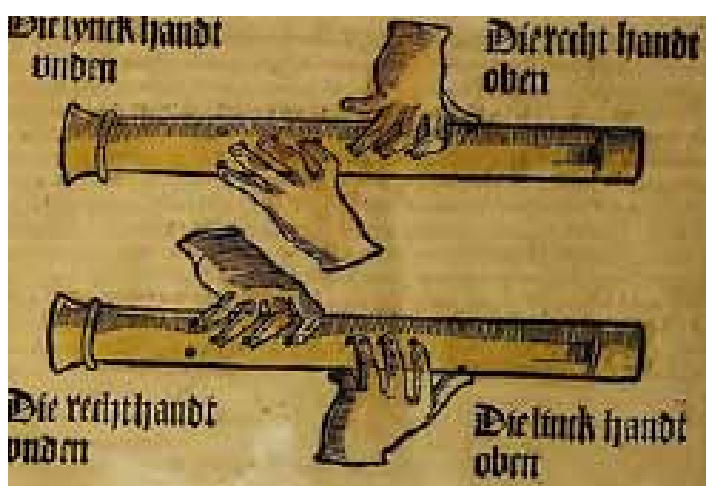


F-sopranino i A440 af bygger Georg Kelichek, North Carolina, USA – efter tegninger af Tielman Susato (1500-1562)



Medieval soprano recorder i A466 af Margret Löbner, Bremen, bygget efter dette billede (fremsendt af byggeren):





Virdung-fløjten er bygget af instrumentbyggere Kjeld Henrik Kjeldby og Bodhi Anne Jensen, Danmark. Fløjterne er bygget efter beskrivelse og tegning af Sebastian Virdung. Virdung var musikhistoriker og skrev bogen Musica Getutsct om datidens historiske instrumenter i 1511.

Tine bruger Virdung-fløjterne i en tohåndsteknik, som på billedet.



Esslingen-fløjten 1300talsfløjte, kopi bygget af instrumentbyggerteam Kjeld Henrik Kjeldby & Bodhi Anne Jensen, Danmark.



6hulsfløjte er bygget af Georg Orniston, Skotland.

Der er fundet 6hulsfløjter i stort tal verden over – de ældste fra Kina ca. 7.000 fKr – det vrirler med fund. 6hulsfløjten er et universelt instrument og har været skåret i alverdens materialer. Ofte er antallet af fingerhuller afhængigt af længden af byggematerialet, således kan fløjterne have divergerende antal huller.



Granhorn i Gmoll af instrumentbygger Jan Nordkvist, Sverige. Et tilkaldeinstrument som er en videreudvikling af luren – men med tre fingerhuller.



Gemshorn: af instrumentbygger Rainer Weber efter model på Stadsmuseet i Wien. Gemshornet er en blokfløjtetype fra middelalderen. Oprindeligt lavet af horn fra gemser, men fra omkring 1375 og fremefter blev det for det meste fremstillet af kohorn.



Virdung 1511

Tilkaldeinstrument af kohorn fra Island.



Middelalderprocessionstromme fra Argentina



Middelaldertromme Tabor fra England



Sebastian Virdung 1511

Stokkespil fra Afrika



Stomp instrumenter: rustningsdele, riskost, fisebælg og “ballofon”, som er et instrument af skjoldbukler vi har konstrueret til et publikumsinvolverende element i vores performance.



Leddeløs Kærre:



Note 2

Under ”håndværkersprog” på www.sproget.dk har vi fundet en lang række gode ord til dialog og markedsudråb. Herunder bl.a.:

Musikksprog: Stokkespil, Narrefløjte (redekam), Langfløjte, Kwartfløjte.

Smedesprog: Hildejærn, Gildejærn, Bælgbløser, Ildspid, Kølebøtte, Læskeklud, Lokhammer, Lokkegris, Rundslag, Sildekop, Skokasse, Øjejern.



Note 3

Kærren som er omdrejningspunktet for vores performance er håndbygget og fortolket videre fra billeder af håndværkerkærre fra middelalderen. Den er udstyret således, at den rummer både Skramles instrumenter og er et instrument i sig selv.



Note 4

Dragterne:

Mandsdragt fremstillet af kostumier Birgitte Nisbeth efter maleri af Breughel.

I hør, nælde og uld. Burgundisk kofte, broge, underkjortel, strudhætte, bjældehat, hjemmesyet cirkelskåret kappe.

V. vikingemarkeder: benviklere.

Kvindedragt skåret hos Historicum ApS bestående af særk/hør, overkjole/uld, nordbohætte i uld/ londonhætte i uld/hovedklæde bundet i flet, cirkelskåret kappe.

V. vikingemarkeder selekjole i uld.

Sko syet af lædersmed Simon Twisttmann/håndværkergrupper Roulf efter dette beskrevne fund:



Vi bestræber os på, at være nøjagtige og velresearchede mht dragter. Vi har måttet hjemmesy og opfinde forskellige holdere til instrumenter. Vores tolkning på kostumeringen er også, at den skal afspejle karakterernes sociale status i datidens samfund. En status, der ikke har været høj. Som omrejsende lidt-af-hvert-reparatør-og-gøgler/musiker – har man slidt på tøj og sko og slidt det i laser. Det har været et mismask af, hvad man kunne få fat i og repareret om og om igen.

